

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

PIK VIII. Ч. 67 (810).

СУБОТА, 5. ЧЕРВНЯ 1926.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JUNE 5th, 1926.

No. 67 (810).

VOL. VIII.

КАСУЮТЬ ПОПРАВКИ ДО КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ З 1919 Р.

Міністер справедливости Лапойнт поставив у парламенті внесок, щоб скасувати поправки до кримінального закону, ухвалені після вінніпегського страйку.

Оттава, 1. червня. — Міністер справедливости Ернест Лапойнт поставив у парламенті внесок, щоб скасувати поправки до кримінального кодексу з 1919 року, які відносяться до незаконних товариств.

Ці поправки були ухвалені після вінніпегського страйку. Вони надають мировому судді право зарядити ревізію в громадянина, що є членом товариства, яке підходить під визначення незаконного товариства. Лапойнт пояснив, що вський, що приходить на мітинг такого товариства, стягає на себе за підозрення в бунті.

Робітничі організації по цілій Канаді протестували проти згаданих поправок на тій під-

ставі, що вони можуть бути звернені проти членів їх власних юній.

ЗАКОНОПРОЄКТ ПЕРЕЙШОВ ТРЕТЄ ЧИТАННЯ.

Оттава, 2. червня. — Законопроект уряду про кредити для фермерів перейшов вчора у парламенті третє читання. Друге читання перейшло без дискусії, однак в комісії законопроект був критикований консервативними.

Т. Л. Чорч, консервативний посол з північно-західного Тонтонга, схарактеризував законопроект як "чисто клясове законодавство". Він сказав, що лише три степові провінції стоять за законопроект.

РОБІТНИЧІ ПОСЛИ ДОМАГАЮТЬСЯ АМНЕСТІЇ ДЛЯ СТРАЙКЕРІВ.

В наслідок генерального страйку в Англії 629 робітників засуджено на в'язницю, а 662 на грошеву кару.

Лондон, 3. червня. — Робітничі послы в британському парламенті домагалися загальної амністії для всіх тих робітників, що були арештовані під час недавнього генерального страйку.

Сер Вільям Джайсон-Гікс, міністер внутрішніх справ, відмовився сповнити це домагання. При цій нагоді він заявив у парламенті, що в наслідок страйку потягнуто до судової відповідальності 1,760 осіб. З них 629 були засуджені на в'яз-

ницю, а 662 на грошеву кару.

Лондон, 2. червня. — Після кількохгодинного атак опозиції, парламент одобрив становище уряду супроти майнерського страйку. За урядом було 252 голоси, проти 108.

Між опозиційними постолами, що критикували уряд Баалдвіна, були бунтівні прем'єри Лойд Джордж і Рамсей Макдоналд. Вони закидали урядові, що він своїм поведінням супроти страйку грає на руку власникам копалинь.

ДРУЗИ ЩО НОЧІ АТАКУЮТЬ ФРАНЦУЗЬКІ ПОСТИ В ДАМАСКУ.

Повстанці організують нову військову дивізію для сконцентрованого атак на французькі позиції.

Єрусалим, 2. червня. — З вірогідностей жерел повідомляють, що друзи що ночі атакують французькі пости в Дамаску й коло Дамаску.

Повстанці групи організують нову військову дивізію для сконцентрованого атак на французькі позиції. Бедуїнські племена спрямовують свою увагу на Гомс, де можна сподіватися атак кожної хвили.

З арабських жерел повідомляють, що французькі війська

в Небку є окружені сирійськими військами.

Париж, 2. червня. — Дешпа Гаваса з Константинополя каже, що французький амбасадор Альберт Сарро і Тевфік Русді Бей, турецький міністер закордонних справ, підписали франко-сирійський договір.

Договір був заключений кілька тижнів тому назад Анрі де Жувеналом, французьким високим комісарем в Сирії.

ПОСТ ІТАЛІЙСЬКОГО МІНІСТРА В МЕКСИКУ БУДЕ ОПОРОЖНЕНИЙ.

Рим, 1. червня. — Пост італійського міністра до Мексики буде на якийсь час опорожнений. Як причину цього вважають те, що мексиканське міністерство закордонних справ звернуло увагу італійському представникові в Мексико на факт, що італійські фашисти напали на мексиканських громадян в Міяні і Генуї.

Італійський фашистський уряд не дав ніякої сатисфакції

Мексиканцям, на яких виконав напади, ані не вислав формального перепрошення мексиканському урядові.

Мексиканське міністерство закордонних справ зажадало було висняння подій в Міяні і Генуї, однак італійські фашисти були того погляду, що радикальний уряд в Мексико не мусить трактувати так само ввічливо, як трактується капіталістичні уряди.

Вел. Британія висилає воєнні кораблі до Єгипту

СУДДА КЕРШО, БРИТІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ АПЕЛЯЦІЙНОГО СУДУ В КАІРО, ЗРЕЗИГНУВАВ НА ЗНАК ПРОТЕСТУ ПРОТИ РІШЕННЯ СУДУ, ЯКИЙ УВІЛЬНИВ ШІСТЬОХ ЄГИПТЯН, ОБВИНУВАЧЕНИХ В УБИЙСТВІ БРИТІЙСЬКОГО ГЕНЕРАЛА СЕР ЛІ СТЕКА.

Лондон, 3. червня. — Велика Британія висилає воєнні кораблі своєї середземної флотилії до Єгипту, щоб вони заняли позиції коло порту Саїду для охорони британських інтересів.

Лондон, 3. червня. — Запитаний сьогодні в парламенті, міністер закордонних справ Чемберлейн офіційно по-твердив відомлення, що до Єгипту вислано британський воєнний корабель.

Міністер не хотів нічого говорити про положення в Єгипті, лише заявив, що уряд далі комунікується з лордом Лойдом, британським високим комісарем в Єгипті.

Каїро, Єгипет, 3. червня. — Суддя Кершо, британський президент місцевого суду, зрезигнував в наслідок того, що пару днів тому увільнено кількох Єгиптян, обвинувачених у політичних убийствах.

В наслідок резигнації судді Кершо, Велика Британія вислала до Єгипту ноту, в якій застерігала собі в майбутньому повну свободу ділення щодо охорони чужинців в Єгипті, а також застерігала собі осуд відносно видаваних присудів.

Лондон, 3. червня. — Велика Британія вислала ноту до єгипетського уряду, застерігаючи собі "повну свободу ділення" відносно недавнього увільнення шістьох осіб, обвинувачених в убийстві сер Лї Стека, британського сирдара єгипетської армії, в листопад 1924 року.

Суддя Фелікс Кершо, британський президент апеляційного суду, котрий увільнив шістьох осіб, зрезигнував на знак протесту проти вичку єгипетських суддів, які переголосували його при вирішуванні справи.

РІЖНІ ВІСТІ.

В ЯПОНІ АРЕШТОВАНО АМЕРИКАНЦЯ.

Гонюлюю, Гавайські Острови, 2. червня. — Спеціальна депеша з Токіо до тутешньої газети каже, що в Токіо арештовано О. К. Гвайта, члена тамтешньої американської амбасаді, як він брав фотографії з морської бази в Сасебо.

ПОСАДНИКА МІСТА ПРИМУСЯТЬ УСТУПИТИ.

Берлін, 28. травня. — На засіданні міської ради вільного міста Лібекю ухвалено посадника міста д-р-ові Найманові виставити за те, що він держить з монархістами реакціонерами, які змагаються до повалення німецької республіки.

Друге голосування має відбутися 2. червня і якщо й тоді посадник не дістане востану довіри, то буде примусений зрезигнувати, згідно зі статутом вільного міста.

ГВАТЕМАЛА ДЕПОРТУЄ ЗАКОРДОННИХ ПОСІВ.

Сан Сальвадор, Республіка Сальвадор, 3. червня. — Уряд Гватемали депортував кількох посів за те, що вони мішалися до політики.

Уряд видав також постанову, якою забороняє єзуїтським попам приїздити до країни, а також забороняє закордонним попам сповняти польські функції без спеціальних дозволів уряду.

(Республіка Гватемала лежить в центральній Америці.)

Галіфакс, Н. С., 29. травня. — Прибуваючі з Європи кораблі повідомляють, що вся корабельна дорога на північній частині Атлантичного океану просто заслана ледовими горами.

Капітани кораблів кажуть, що в цьому році ледові гори видно багато далше на південно, як було видно минулого року в цю пору.

НЕ ВПУСКАЮТЬ УКР. КНИЖОК НА БУКОВИНУ.

Румунська влада слідить дуже пильно за тим, щоб на Буковину не попала ні одна українська книжка. Книжки і газети, навіть найбільш невинні, румунська почта відсилає назад. На українську книжку на Буковині справжній голод. Це пологження використовують всякі спекулянти, підплачують по-чтових урядників і таким робом спроваджені книжки продають по гирендальним цінам.

За книжку, що за ню у Львові треба заплатити 90 румунських левів, жадають в Чернівцях 600 українських левів. Жадаба заробити на книжці викликала тут таке явище, що обкрадається народні бібліотеки і продається їх на ринку. Такою спекуляцією займається особливо "Видавничий Спілка", колись кооперативна українська книгарня, а нині приватне підприємство трох спекулянтів, на чолі з редактором "Рідного Краю", д-ром Львом Когутом, що самовільно загарбали кооперативне майно в той час, коли румунська влада розв'язувала всі українські кооперативи.

ЛЯПТНАНТ БИРД ПРИБВ ДО БРИТАНІЇ.

Лондон, 29. травня. — Судяи прибув американець ляптант Бирд, який на аероплані долетів до північного бігуну і швидко повернув з нього до Шпіцбергену.

Бирд є першим чоловіком, що дістався до бігуна воздушною дорогою. Експедиція Амундсена відлетіла баллоном "Норге" до Аляски через бігуну вже після того, як Бирд повернув з бігуна.

Фармер Майк Смельські з Гадсвилл, Ман., помер минулої середі в шпиталі у Вінніпегу від кулі з ружинці, яку вистрілював у нього в лісі сусід М. Шорт, взявши його через помилку за медведя. Смельські був по народности поляком.

А. Ф. П. НЕ БУДЕ ПОМАГАТИ МАЙНЕРАМ В АНГЛІЇ.

Вашингтон, 29. травня. — Від урядника Американської Федерації Праці довідаюся, що президент Грін не думає рекомендувати членам трейд-юній, щоб вони вислали допомогу для страйкуючих майнерів у Великій Британії.

Грін є того погляду, що трейд-юніоністи в Злучених Державах не мають тепер ніякого такого фонду, що могли-б його вислати британським майнерам, і що кожний долар є потрібний в Америці.

ЗНИКНЕННЯ ЛІДЕРА ЗАЛІЗНИЧНОГО СТРАЙКУ.

Гавана, Куба, 28. травня. — Августин Перез, голова юній зазізничників і провідник залізничного страйку, подівся левомо куди. Останній раз бачили його два дні тому в головній квартирі страйкового комітету в Камагеті.

Уряд робить дальші старання златити страйк при допомозі війська. Масові арештування страйкуючих зазізничників продовжуються. В Камагеті арештовано 64 страйкерів.

В КОПАЛЬНІ МІДИ ЗАСИПАНО З РОБІТНИКІВ.

Бот, Монтана, 3. червня. — В тутешній копальні міді засипано, вчора трох майнерів. Всі старання дістатися до них okazaлися дотепер безуспішними. Уважають за певне, що майнери вже не живуть. Розкопка провадиться далі, щоб відобути на верх тіла майнерів.

ЮНІЯ КРАВЦІВ ВИСИЛАЄ ДО ПОМОГУ МАЙНЕРАМ.

Нью Йорк, 29. травня. — Юнія кравецьких робітників вислала телеграфічно 10,000 доларів для страйкуючих англійських майнерів.

Юнія висловлює свій жал, що не може дати англійським майнерам більшої допомоги, а це з той причини, що недавно дала ласейським страйкерам 40,000 доларів.

ХОЧЕ ПОСЕРЕДНИЧИТИ У СТРАЙКУ КУШНІРІВ.

Нью Йорк, 29. травня. — Юнія кушнірів прийняла пропозицію підприємця Альберта Райнмана, який заявив готовість бути посередником у страйку 12,000 кушнірських робітників.

Райнман це один з найбільших підприємців у кушнірській індустрії і до страйку він не причетний, бо стоїть у найліпших зносинах з юнією.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ!

Оцим повідомляється всіх членів українського відділу К.П.К. в Вінніпегу, що рішенням заряду відділу членські мітінги перенесено з неділі на середі вечером в партійній локалі під ч. 446 Селкірк Евною.

Кожний член відділу обов'язково повинен явитися на слідуючій мітінгу, що відбується в середі, дня 9. червня о год. 8.30 вечером.

Заряд.

ЕЛЕКТРИЧНА КОМПАНІЯ НЕ ХОЧЕ НАЗНАЧИТИ ПРЕДСТАВНИКА.

Федеральний міністер праці назначив адвоката Дж. Б. Койна з Вінніпегу, щоб він репрезентував компанію в раді помирення.

Вінніпегська електрична компанія відмовилася назначити свого представника до ради помирення, яку покликано до життя федеральне міністерство праці на просьбу юній травмаєвих робітників у Вінніпегу.

Телеграма в цій справі була вислана у вівторок вечером А. В. МекТимонтом, президентом електричної компанії, до Г. Г. Варда, заступника міністра праці в Оттаві.

В своїй телеграмі МекТимонт зазначає, що назначення члена ради помирення означало би визнання компанією Одної Великої Юнії, на що компанія ніколи не згодиться.

Юнія травмаєвих робітників зажадала від міністерства праці назначення ради помирення для вирішення спору між юнією і компанією, що повстав із-

за платні і відмови компанії виплатити юній.

Міністерство згодилося назначити таку раду й звернулося до компанії, щоб вона змислила свого представника до ради помирення є Ф. Дж. Диксон. Пого назначення є затверджене міністром праці.

Оттава, 3. червня. — З огляду на те, що вінніпегська електрична компанія відмовилася назначити свого представника до ради помирення, міністерство праці, користуючись правом би визнання компанією Одної Великої Юнії, на що компанія ніколи не згодиться.

Койн і Диксон, представники юній травмаєвих робітників, візьмуть третнього члена ради помирення.

ПОЛЬСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЛЯЛКОЮ В РУКАХ ПІЛСУДСЬКОГО.

Проф. Мосціккі остане на становищі президента лише до часу, поки не буде змінена конституція.

Варшава, 2. червня. — Новий президент Польщі, проф. Ігнац Мосціккі, буде лялкою в руках Пілсудського, за рекомендацією якого він зівстав вибраним президентом.

Мосціккі остане на становищі президента лише якийсь час, поки конституція Польщі не буде змінена в той спосіб, щоб відповідала диктаторові. Тоді до влади прийде Пілсудський й буде правити по диктаторськи.

Якщо в тому переходовому стані будуть зроблені які помилки, то вони спадуть на плечі Мосціккі, а Пілсудскі вийде з халени ціло.

Проф. Мосціккі є третім з ряду президентом Польщі. Він син польського повстанця і в 1892 році був депортований з Польщі та жив п'ять років вв'язці в Лондоні.

Бердін, 3. червня. — Тутешня соціалістична невинкарська агенція одержала з Познаня відомлення, що після формального визнання графом Биньським вибору проф. Ігнаца Мосціккі президентом Польщі, сепаратистичний рух в Познанню упав.

Депеша далі каже, що варшавський уряд зніс виімковий стан, проголошений проти Познаня три тижні тому назад.

НА ПІДКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ ПЕРЕВОДИТЬСЯ ЧЕХІЗАЦІЯ ШКІЛ.

В перших днях травня в р. відбувся в Ужгороді з'їзд учителів чеських шкіл, в якому зівстав також демонстративну участь соціал-демократичний по сол Нечас, вибраний від Підкарпатської України. В прийнятих резолюціях з'їзд домагався від влади плянового відкриття чеських шкіл на місці українських. Із докладів, виголосених на з'їзді, виходить, що чехізація укр. шкіл зробила дуже великі поступки. Тільки за останні місяці минулого року відкрито на Підкар-

патській Україні 35 нових чеських шкіл.

Головну увагу звернула чехівська влада на чехізацію ремісничих фахових шкіл. Замість вчити фахової освіти, молодих челядників учать чеської мови, чеської літератури, історії і т. д. Це привело в кількох таких школах до того, що ученики оголосили страйк і перестали ходити до школи. Шкільна влада кладе це на рахунок комуністичних настроїв серед робітничої молоді.

ШВЕДСЬКИЙ УРЯД ЗРЕЗИГНУВАВ.

Лондон, 3. червня. — Дешпа до Експенджд Телеграф через Копенгагу каже, що шведський соціалістичний уряд прем'єра Сандляра зрезигнував.

Причиною резигнації є те, що обі палати парламенту заявили за рекомендаціями бюджетової комісії відносно допомоги безробітним, проти чого виступили соціалісти.

В ГВАТЕМАЛІ ПРОГОЛОШЕНО ВОЄННИЙ СТАН.

Вашингтон, 1. червня. — Тутешня гватемальська легация одержала відомість від свого уряду, що в Гватемалі проголошено воєнний стан для охорони перед можливим повстанням зі сторони противників уряду.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро-лі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман. Ю. Ляльчак, голова.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ЧОМУ ВІДКЛИКАНО ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК В АНГЛІЇ.

Генеральний страйк в Англії, який так дружно почався й так нагло зібрав відкликаний не осягнувши своєї мети, буде ще довгий час темою для робітничих і буржуазних газет.

Робітників цікавить найбільше його наслідки відкликання без одобрення якої б там не було забезпечення для майнерів. Цікаву характеристику цього страйку й його відкликання подають в редакційній статті московської "Известия".

"З формального боку — пишуть вони — буржуазія добилася своєї цілі: загальний страйк зрівняв якраз в ту хвилину, коли організованість, активність, витривалість й самовідреченість має перевагу його у вичу фазу розвитку, збільшуючи тим самим його шанси на побіду. Боротьба, яка розвинулася, багаторазово вчила й навчала робітничу масу Англії а разом з нею й робітників цілого світа. Рух живно переростає через голову той групи, яка формально вилася ним керівником."

Томасі, МакДоналді й Гендерсоні, які в ідейному відношенні давно вже опинилися в хвості подій, стояли перед тою безпосередньою небезпечкою, що в організаційному відношенні вони будуть відкинені на бік.

Реакція, яка заставила робітників вступити на шлях боротьби, опинилася перед небезпечкою — втратити можливість використати Томасі, МакДоналді й Гендерсонів, щоб загальмувати й спинити рух. Тому така важлива покваність, яку виявили обидві сторони, що проводили переговори за останні 48 годин. Обидві сторони мали однакові підстави квапнитися, бо розвиток руху переходив до інших форм боротьби.

Впродовж, яку виповнює в ніч перед днем 1. травня, тобто на початку страйку майнерів, міністер внутрішніх справ Джойсон-Гікс, сказав: "Якщо боротьба судилом розвинується, якщо дійде до економічного конфлікту, я прошу бога, щоб цей конфлікт проходив в мирній і приятельській атмосфері й більш того — щоб він не поширився до розмірів політичного конфлікту."

Реформістичні (робітничі) верхи зробили все можливе, щоб притримуватися цієї директиви, яку накреслив їм Джойсон-Гікс.

Тому то страйк зрівняв й лишено майнерів в нужді й голоді самим борючись за втримання своїх старих умов праці.

ЩЕ ОДНІ ОПІКУНИ.

Довідаємося з англійських газет, що до Вінніпегу прибули ще одні опікуни українських селян і робітників, а це делегати уряду Польщі. Ними є С. Янковські й П. Бренштір-Франгавар.

Ціль їх прибуття до Канади така сама, яка була минулого року Володимирі Бачинському й єгомосця Жана: "дистрибуція польських, українських і рутенських (так таксі й сказано) фармерських робітників між фармерами", яких вони будуть спрваджати сюди з Польщі та з Західної України.

Видно, що Володимир Бачинський і єгомосця Жан не о правляють надій покладаючи на їх роботу польською шляхоту. Прийшлося польській шляхті вислати такі своїх офіційних представників, яким Бачинський з Жаном все-ж таки вторували шлях.

Тепер підніється вже урядове висловлювання українських селян з їх рідних батьківських земель. Починється така сама торгівля ними, про яку читаємо в "Ділі" з 14. травня, що відбувається в Бразилії. Там "Американсько-польська торговельна комісія в Бразилії" престо голодом виморує українських емігрантів, яких в Галичині задурила "бразилійським раєм".

Ось що читаємо ми в "Ділі" про ту еміграцію до Бразилії: "Португальська преса малює такі жахливі сцени перенесення агонією товариством наших колоністів: 379 Українців ідуть до-Порто-Алгаре полумертвими з голоду в наслідок запердання."

Голодують на кораблях "в наслідок запердання", а висіючи на землю гинуть з голоду, бо нема кому про них дбати.

А тепер ще за стараним польською шляхоті, а при допомозі таких українських Бачинських та Жанів, підніється таке саме переселювання українських родин з Галичини до Канади, яких так само, як і до Бразилії, замануватимуть польські та українські агенти "золотими обіцянками", як каже "Діло".

А все це зводиться до одної й той самої політики: позбутися за всяку ціну України з земель Волині й Галичини та в той спосіб скорше, поможливати ті землі. Така була ціль приїзду до Канади Володимира Бачинського й єгомосця Жана, та така сама ціль приїзду тепер представників польської уряду.

Коли ми викрили цю політику Бачинського минулого року "Кан. Українець" накував на нас мокрим рядном, мовляв, ми є проти імїрації-Українців до Канади, які хочуть вїкати з кітін польської шляхти. А тепер ось сама польська шляхт дбає про добробут (так мало-б бути після тверджень "Кан. Українца") Українців та Рутенців, бо... збирається перевозити їх до Канади.

ДО ДОМУ!

До дому! — цей клич зорвав голосніше дунає між українською еміграцією в Європі. Відбувається зміна віх з петлюрського на радянський шлях, бо далі йти вичуду.

На еміграції — шлях до загибд. Скільки б там не кричали про український університет в Празі та сільсько-господарську академію в Подєбрадах, то все те лишиться українською тільки по назві, а чеське по змістові. На чий лавці сидиш, то

го пісню співай, або — на того бреш, чий хліб їси. А цей хліб чеської буржуазії починає ставати поперець горла навіть найбільш запитим українським націоналістам. Бо якщо ж, "нає хлібом годують, а Підкарпатську Україну чехізують?"

По одному, часто й гуртами, починають українські емігранти проситися на Радянську Україну. З Галичини поїхали чехе Клим Політук та відомий старий український поет і театральний діяч Микола Вороний. З Празі повернувся і грає вже в театрах Радянської України Микола Садєвський. Тепер читаємо, що й відомий український поет Олєх також подав до радянського представництва в Празі прохання про поворот на Радянську Україну.

Далі довідаємося, що в день 1. травня радянська колонія в Чехословаччині обходила свято праці. На це свято прибуло багато членів української еміграції, що досі ворожо ставилися до Радянської України. Книгозбірня й читальня ім. Т. Шевченка в Празі започаткувала 8. травня дискусію на тему: "Еміграція чи рееміграція". В дискусії взяли участь представники різних угруповань і всі висловилися за поворот на Радянську Україну. Ця дискусія так зацікавила емігрантів, що її рішено продовжити 15. травня і до участі в ній оголосилися видатні кооперативні й громадські діячі майже всіх українських угруповань на еміграції.

Як вже повідомлялося в минулому числі "У.Р.В." — в Празі почала виходити перша українська газета "Українські Вісті". Редактором її є відомий петлюршинський др. Ляльчак, а співробітником відомий петлюринець Олександр Семенов. Однак газета є радянським, тобто прихильна Радянській Україні й її владі.

Це є характерністичне явище радянських настроїв серед української еміграції, яке зростає з кожним днем. А зростає роно тому, що на Радянській Україні зростає господарське й культурне будівництво, що робітничо-селянське населення України вишлює вже на ширший шлях свого добробуту. В цьому переконуються бурш-набільш заплі вороги радянської влади й клонять перед нею свої голови.

"З ТАЄМНИЦЬ КОМІНТЕРНУ".

Під таким сенсаційним наголовком скрентоська "Народна Воля" з 18. травня 1926, помістила статтю, в якій наводять "листа комуністичної партії полудневої Америки" про "закулюсову роботу Комуністичного Ітернаціоналу". Для класово свідомої людини вистарчить тільки назва газети, щоб махнути рукою на ці "таємниці", бо ж редагує її "башинський сотник петлюрської контр-розвідки п. Я. Чиж. До того — ці "таємниці" передруковані за органу російського контр-революціонера Мілюкова "Постльдних Новостей", що виходить в Парижі. Все-ж таки ми коротко задержимося на цих "таємницях", бо ж поганю, щоб про них не знав ширший круг людей, окрім читачів "Народної Воли". Діло ось вичу:

В "Постльдних Новостях" з 30. березня 1926 р. появилася "фотографія" нікому невідомого листа Виконкому Комінтерну, підписаного рядом "представників" комуністичних партій полудневої Америки. Тут і Бразилія, і Аргентина; Чиле і Англійські острови, Урагвай і Парагвай, Перу, Параїна і Венесуєла, Колумбія — це й Гватемала. І ще "представників" ніби-то згадують, що Зиновєв і Радєк вкрадувають ідеї Леніна, відходять від Ярксізму та від партійної програми. Бачите, мілюковські контр-революціонери стоять на сторожі "відержаності тактики Комінтерну"...

Далі в тому "листі" пишеться, що Виконком Комінтерну є "диктатором над комуністичними партіями цілого світа", а контр-революціонери бажають, щоб компартії не слухали свого найвищого організаційного тіла. Стара, престаріа історія! Пізніше "представники полудневої Америки" (з редакції "Постльдних Новостей") пишуть, що Комінтерн фальшує французькі франки і за них веде пропаганду в світі". Судять бідолахи по собі. Коли скінчилися подкачі від буржуазії, то почали фальшувати гроші і — попали, як ось в Угорщині, за грати. Але це "свої" фальшівники, а треба-ж зробити ними й комуністи.

Третя найголовніша "таємниця Комінтерну" ось яка: "На тайному засіданні комісії чужоземної пропаганди Комінтерну 8. січня, була ухвалена система індивідуального (поодинокого) терору".

З цєю брехнею коротко і вичерпно справився секретар Виконкому Комінтерну т. Куусінен в розісланій до преси заяві. Він твердить, що на останньому пленумі Виконавчого Комітету Комінтерну не було ні одного делегата з полудневої Америки; що ні один чоловік на поширеному пленумі

не пропонував і не обстоював способів індивідуального терору і що — навпаки, останній пленум в своїй резолюції ясно і твердо заявив позицію проти всяких спроб примінення терористичних способів боротьби.

Нема найменшого сумніву, що цей лист "представників компартії полудневої Америки" є черговим, невдалим підірванням листом, обрахованим на компромітацію Комуністичного Ітернаціоналу, на підірвання довіри працюючих мас до Комінтерну і на викликання нових утисків буржуазних урядів супроти комуністів. Найвищайша провокація, і "Народна Воля" вкочилася за цю провокацію, як пивий плота. Думав пан Чиж, що "відкрив" нечувані таємниці. (Як-то Рининда прочитала?)

Вперше "лист" появилася на сторінках органу російських кадетів в Парижі і буржуазна преса вже по інерції передрукувала його, хоч не вірила в правдивість, бо навіть не зробила з цього великого шуму, як це звичайно вміє вона. І нова провокація російської білогвардійщини — не вдалася. З України зловився на неї п. Чиж, але — що кому...

Міжнародний пролетаріят зустрінув ці "таємниці" Комінтерну з насмішкою. Не ті часи, щоб дурити! Скрізь вже є робітничая преса, яка в правдивому світлі подає всі відомості і тільки її-вирить свідоме робітництво. А звісна-ж річ, що в комуністичній партії гуртується найсвідоміший елемент пролетаріату.

"Лист представників компартії полудневої Америки" ніяк "таємниць Комінтерну" не відкрив, але відкрив за це самий себе. Тимі "представниками" була горстка російських білогвардійців у Франції. А для працюючих світа з цього наука: доки існуватиме буржуазія, доти постійно появлятимуться "листи Зиновєва", "представників" різних компартій і т. д. Але на цьому пролетаріят тільки вииграє. Бо широкі маси наглядно переконуються, що таке провокація.

І. Віктор.

ОБМІН КНИЖКАМИ З СЕРЕДНЕ АЗИЯТСЬКИМИ РЕСПУБЛІКАМИ.

Українська Книжкова Палата склала угоду з Книжковими Палатами Туркменістану та Узбекістану про обмін усіма виданнями, що виходять на території цих республік. Україна надсилатиме по одному комплекту всіх книжок, що державтимо по чотири комплекти, що будуть розподілені між харківською, київською, одеською та катеринославською державними книгозбірнями.

ВЗІРЕЦЬ АМЕРИКАНСЬКОГО МОРАЛІ.

Америка має свою мораль. Так би сказати чисто моральну американську мораль, оперту на біблійному фундаменті. Ця мораль і породила американських фундаменталістів, що судили в Дейтоні теорію Дарвіна про еволюцію.

Мовляв, нічого спільного ми з малпами не маємо. Ми, Американці, створені за образ і подобиє боже. А що це "подобиє боже" витворє, то навіть Гірстові газеті писали, що дійсно було-б образою для малпи рідити її з американськими капіталістами.

Але лишимо ми капіталістів, а перейдемо до слугателів містєства, які в Злучених Державах творять свою окрему касту. Власне лише на суді окрему — бо раз в капіталістичних країнах містєство залежить від капіталу, йому служить, то й його творці є нічим іншим, як слугами капіталу. Деякі верхи цієї касті жреців містєства вже й сами стали капіталістами, інші близько з ними споріднилися. Потім та каста має свою "золоту середину", а відтак йдуть низи. Ці останні, звичайно, рекрутуються переважно з бідняцьких пролетарських верств Півнощи на сцену, лишуються там ще гірш вискукуваними, ніж їх брати й сестри по класі — чорноколі. Тільки й визиск тут прибирає вже утончені, "містєцькі" форми.

Однак ця форма визиску закрита від публичного ока густою занією і тільки час від часу проривається на світ божий. До цього часу лише Аптон Сінклер підняв завісу цього визиску, але... "одні в полі не воїни".

Недавно в Нью-Йорку закінчилася розправа, яка підняла один бік справ над тим, що діється на американській театральній сцені після вистави. Ця розправа показала, що тільки після закінчення звичайної театральної вистави починається дійсна вистава. Не для всіх, але для вибранців.

Отже цим разом мораль, як її розкрито на суді, малася ось як:

Ньюйорський театральний продюсер Іра Карол, після одної з вистав, устроїв в своему театрі в ніч з 22. на 23. лютого ц. р. другу виставу, на яку запросив "квіт" ньюйорського містєцького світа та отих, що виджур казяться. Були на тій "виставі" визначні ньюйорські письменники (Герберт Сміт Коб, один з найвизначніших письменників; Філіп Пейн, редактор ньюйорської буржуазної га-

зети; Артур Ірвін, репортер буржуазних газет), були багатонадійні мільонерські синки, було й жіноче товариство.

"Вистава" та почалася в 12. годині ночі загальною пїтїєюкою (не забувайте, що в Злучених Державах прогібіція), а по третій годині ночі Іра Карол викотив на сцену ванну, налив в неї шампанського вина, потім вивів на сцену 17-літню дівчину Джойс Гавлей у спідньому лише убранню, яке вона зняла з себе тут же на сцені й посадила у ванну з шампанським вином.

Після цієї "церемонії", на команду Карола, письменники, редактори, репортери й інша присутна мужська братія стала в ряд, в потилицю, так підходила до ванни і всіх їх годі дівчина частувала вином з ванни, в якому купалася.

Це вкортіліх історія, яку протягом кількох днів розповідали на суді учасники цієї вистави, включаючи й саму дівчину "русалку".

Судили Іра Карола, і тільки його самого, не за неморальний вичнок, а за порушення прогібіційного закону, чи за кривоприсягу. Він присягнув, що у ванні було не шампанське вино, а "джинджер-ейл". Свідки також декотрі доказували, що то був "джинджер-ейл", але доказували неперво. Наприклад, отой "найвизначніший" письменник Коб посвідчив, що він бачив за сценою "бакси" з "джинджер-ейл" фірми Паул Роджер, але... мильно "сепелував" назвиско. Старався він також доказати, що у ванні було не шампанське, ні "бренді", а щось подібне до "джинджер-ейл". Коли-ж його запитали чи він пив — то він заявив, що ні шампанського, ні "бренді" не пє, хіба... замість медичниці.

Так розважаються американські "well to do". Дівчата, яких вони купують в шампанському після вистав, це театральні танцюристки.

Джойс Гавлей сказала, що за своє "містєство" в шампанському у ванні дістала від Карола \$20 і... перед купанням добре випила.

Фундаменталісти також мовчать про цю "еволюцію". Певно, що ні вона біблія, ні біблійні — не противляться. Єгомосці також мавчать про це. Іх голови більше сущить комунізм та "вільна любов" серед робітників.

О, за "моральністю" серед голодного спрацьованого робітництва фундаменталісти всіх гатунків дуже пильно слідять. А сами — "подай господи".

Мучій.

ВІД БРАТІЯНУ ДО АВЕРЕСКУ.

Урядову кризу в Румунії, як відомо читачам, розв'язали тим, що замість уряду Братіану, якого, крім "лібералів", підтримувала була "народна" партія генерала Авереску, утворено уряд саме Авереску, що матиме підтримку "ліберальної" партії Братіану. Інакше кажучи, румунське боярство тільки передало свого багата з одної руки до другої. Отож, актори змінилися, але драма полишається та-єміснька.

Таке "розв'язання кризи" означає не тільки продовження дотеперішнього режіму, режіму грабування народного майна і розпродажі його за кордон, поневолення народу й некріпачтва на селі, але й режіму кривавого пригнічення і денационалізації національних "меншостей" і стану облоги. Воно разом із тим означає олігархію (національної та селянської партій) і початок нової фази в розвитку та кристалізації сил справжньої опозиції в румунському політичному житті.

Та й справді: не вважаючи на те, що широкі маси людности були надзвичайно обурені з уряду Братіану, який уперто й свідомо провадив був згубну політику боярської олігархії, не вважаючи на те, що ці маси

до них довіряли широким мас, тобто пункт про скасування "ліберальної" конституції та законодавства. Згодом вони відмовились перенести виборчу кампанію (під час виборів до громад) на село, бо король дав їм на здохад, що він поглядатиме на них кривим оком, якщо-що їхня акція "підбурюватиме" сєдство. Нарешті вони принципово ухвалили виборчий закон Братіану, складений на кшталт закону Муссоліні, а останніми днями перед розпуском парламенту вони отверто обіцяли не обстоювати скасування воєнного стану.

Тепер вся політика румунської "демократії" ганебно й прилюдно провалилася. Король і боярство сприяли зрадї, ватажків опозиції, вони скористались з неї, щоб скомпромітувати одних "нових державних діячів" і зміцнити свої власні позиції. Нарешті вони завдали їм заслуженого удару.

Крах цієї політики, проте, буде вихідним пунктом кристалізації сил справжньої опозиції в лавах перших "опозиційних" партій. Ці сили бацуються на бойовий воли мас, яка що-далі, то більше виявляється, і сприяють організації цих мас тому, щоб повести їх до бою за повалення боярського режіму.

По друге, льогіка подій і тиск мас говорять за те, що разом із тим має утворитися ліве крило селянської партії, яке, може, і візьме верх в цій партії, на яку й досі сподіваються не тільки широкі селянські маси, але й широкі верстви дрібної буржуазії, інтелігенції й навіть деякі робітничі кола.

Комуністичная партія Румунії доклатиме всіх сил, щоб утворити справжній опозиційний блок, шд, мобілізує маси й ведучи перед у боротьбі; всупереч білому теророві та зрадї "демократії", неодмінно повалить знесвінений режім румунського боярства.

Д. Фабіан.

ПОМЕР СЕРАТІ.

З Риму, з дня 12. травня доноситься, що помер один з найвидатніших провідників в італійському робітничому русі: Дженкомпартії Сєраті. Сєраті помер підчас прогулянки в горі Канно Сє. Півнощи в горі цілком здоровим, він нагло заслаб, ліг на землі й за кілька хвилин помер.

Орган Італійської компартії "Уніта" пише:

"Зі смертю Сєраті ми втратили чесного партійця, що видавав усе своє життя пролетаріату. Робітники інших країн і друзі Комінтерну належно шануватимуть ювівіра революції, до однаково терло виконував всі доручення партії — і як рядовий і як провідник."

Фашістська "Попольо Д'Італія" пише: "Померла в кожному разі людина боротьби, всією душою віддана справі міжнародного пролетаріату".

Тов. Сєраті народився 1874 року й через довгий час був найвидатнішим провідником соціалістичної партії та редактором "Аванті", найбільшої соціалістичної газети. В 1917 році туринський військовий суд засудив Сєраті на два роки тюрми.

Редактором "Аванті" Сєраті став в 1914 році після виключення з партії Муссоліні. Був він одним з ініціаторів Цімервальдської інтернаціональної конференції, потім з своєю партією прилучився до Комінтерну, а навіть став членом його президії.

Коли-ж частина італійської соціалістичної партії на своему конгресі в Ліворно в 1923 р. заявила проти Комінтерну, Сєраті захитався й хоч не пішов з реформістами, але вибрав середину між комуністами й реформістами та організував в соціалістичній партії інтернаціоналістичну групу, яка в серпні 1924 р. прилучилася до комуністичної партії. Останніми часами Сєраті редагував комуністичний тижневик "Синдикато Россо", присвячений справам професійного руху в Італії.

Зі смертю Сєраті італійське міжнародне робітництво втратило одного з кращих своїх передових борців.

АМЕРИКА І ТІ ТРЕЙД-ЮНІТ.

(3 докладу т. Зіновєва в Москві 26. березня 1926 р.)

IV.

В минулому числі "У.Р.В." наводилося, що Америка з її реакційними аристократичними верхами в робітничому русі є протистоячим бігуном Радянському Союзу та його революційному робітничству. В цьому розділі продовжуємо порівняння між американським та англійським верхами в робітничому русі.

Сучасні американські верхи в багатому відношенні від фабианських верхів в Англії.

В Англії свого часу на фоні широкого реформістичного руху склався ідеологічний вершок, який складався переважно з інтелігентів. Вистарчат назвати, наприклад, відому родину Веббів, істориків англійського трейд-юнізму.

Фабіанство "фабианців" складається з типичних меншвільських інтелігентів-літератів і т. ін. Независима Партія Праці Вел. Британії, на чолі якої стояв Мек. Доналд, який тепер трагедії свій вплив, має також переважно інтелігентський верх. Цей інтелігентський верх є наскрізь реформістичним, просякнутим міщанською мораллю та настроєм напів-релігійним.

Тимчасом в Америці ми спостерігаємо зовсім інше. Там на чолі руху стоїть школа і не фабианська і не релігійна. Ми маємо там перед собою провідників, які до божевільних настроїв проти комунізму, які уявляють з себе не "філософів" інтелігентів, але людей більш подібних до фашистів, готових боротися з нами всіма засобами.

Ми цитували на поширеному засіданні Виконкому Комітету ряду документів, що підтверджують цей стан. Ось, наприклад, ухвала останнього З'їзду Американської Федерації Праці по питанню визнання Радянського Союзу.

Ви знаєте, товариші, що, тепер навіть значна частина буржуазних партій додумалася до необхідності визнання Радянського Союзу. А в жовтні 1925 року з'їзд Американської Федерації Праці заявився гостро проти визнання Радянського Союзу і за рішучу боротьбу з комунізмом.

(Тут тов. Зіновєв наводить довшу резолюцію А.Ф.П., ухвалену на тому з'їзді, в якій викладені заслуги американської демократії, визнається її ряд до невизнання Радянського Союзу та закликається американське робітничтво до безпощадної боротьби з комунізмом.)

Ось яка ухвала американських трейд-юнітів. Ось яке їх обличчя. Цей їх напрям повстав з певних економічних відносин. Розуміється, не може бути й мови про те, щоб найба-

гатша американська буржуазія могла підкупити 40 мільонів американських робітників, щоб могла створити для них в капіталістичному ладі задовольняюче існування.

Але для робітничої аристократії, для верхів, розуміється, американська буржуазія, яка обжерлася прибутків на війні, яка надзвичайно розбагатіла, яка пережила й переживає ще й зараз золоту "інфляцію", тобто золоту повин'я — для цих робітничих верхів ця найбагатша американська буржуазія створила упривілейоване положення й зробила їх зброєю своєї класової політики.

В Американській Федерації Праці з'організовані лише верхи робітничих мас. До неї тепер входить коло чотири мільйони робітників. Чисельний склад А.Ф.П. за останній час дещо зменшився. З цих 4-ох мільйонів поверх один мільйон належить до вищої категорії робітників і служаків, тобто до робітничої аристократії.

Ці робітничо-аристократичні дієсно має добрі умовини існування. Ті робітники мають доходи заробітки, у них помешкання в 6 — 7 кімнат, на час вакацій майже кожний з них може дозволити собі рощіти на власному автомобілі об'їхати частину Америки. Вони дієсно живуть як буржуї. Вони, як група, "зацікавлені" в добробуті американського капіталізму.

Ось чому американські аристократичні робітничі верхи так борються американську демократію, навіть не думаючи нічого про те, що десь там в Пасейку робітничі низи з голоду пхнуть на страйку.

Далі про це в наступному числі "У.Р.В."

РЕКВИРУЮТЬ КОНІ В СЕЛЯН НА БУКОВИНИ.

Зараз загальним страхіттям на селі в Буковині є реквизиція військовими властями коней. За реквізовані коні платять не більше половини дійсної вартості коня. Але й за тим мусить селянин ходити від одного уряду до другого. Часто трапляється, що посвідчення на гроші є фальшиве й уряд зовсім відказується платити за коня. Тому селяне крадік коні випродують спекулянтам, які також не платять більше, але за те певно. Так обдирають українських селян румунські державні і приватні спекулянти.

НОВИЙ ХУДОЖНИЙ МУЗЕЙ.

В Одесі організується художній музей робіт художників, переважно представників нового маїєрства. Музей зайнято одним з перших місць в С.Р.С.Р.

КРИЗА В КАНАДІСЬКОМУ ТРЕЙД-ЮНІЙНОМУ РУСІ.

(Заява Комуністичної Партії Канади.)

(Продовження.)

Причини теперішнього сесійного руху.

Теперішній сесійний рух є прямим наслідком реакційної політики Американської Федерації Праці. Телеграфісти домагаються організувати неорганізованих телеграфістів в Злуч. Державах, замість втримування "жаб-трусів" між високоплатними телеграфістами в офісах брокерів. Делегати бойдермейкерів з Канади на останній конвенції інтернаціональної юнії майже однодушно заявили проти асекураційного плану, що ні трошки не зміцнює бойової сили й спосібності юнії, але збільшив місячні пенсійні вклади більш як на долар і зробив організування неорганізованих трудящих як дотепер. В юнії "Мейнтененс оф Вей Емплої" порівняно мала більшість голосувала за заведенням асекурації, а значна більшість — канадського членства і голосувала проти неї. Все те збільшує незадоволення і невдоволя проти інтернаціональних юній, а також мимовільно скріплює настрої в користь сесії.

Чому "інтернаціональні юнії" втрачають зацікавлення.

Завдяки самому зрілому розвитку американського капіталізму, його техніці та масовій продукції, американські приватні робітники дістають порівняно кращу платню. Висока платня американських трейд-юнітних урядників в злучі з їхніми ріжними новими планами, що вимагають щораз більших членських вкладок, впливають на те, що для ніяке платню канадського робітника щораз тяжче втримувати його зв'язки з трейд-юніями а для неорганізованих робітників нема зоходи до вступлення в трейд-юнії.

По за всіма цими питаннями організація, замкнення границі між Канадою і Злученими Державами остаточно нищить ту принаду до "інтернаціональної членської картки", при допомозі якої канадський член інтернаціональної юнії міг в минулому дістати працю за границею, коли її трудно було дістати в Канаді. Канадський робітник не може вже більше переходити границю вільно. Зараз він мусить дістати офіційний паспорт і дозвіл, а робітник, що не родився в Канаді, зовсім не може дістатися до Злуч. Держав.

Аргумент, що буває то канадські члени інтернаціональних юній користають з того, що вони злучені з великим числом організованих робітників в Злучених Державах, бо ма-

ють до розпорядимости більш фінансові ресурси, чим мали-б вони організовані незалежно в Канаді, зовсім не виправдався в останніх більших страйках майстерів і ин. в Канаді. На всякий випадок, успіх нинішнього страйку, зі зглядом на його збільшені розміри, негайний ефект на дислокацію інших індустрій, консолідацію сил підприємців, правительствену інтервенцію, військову суди і т. д. залежить менше від фінансів, як від координації і спільної акції широких робітничих мас за посередництвом їхніх трейд-юній. Все вище сказане вказує на причини ослаблення зв'язку американського трейд-юнітних в Канаді. Розв'язка цієї проблеми полягає в досягненню як найширшої автономії для канадського трейд-юнітного руху.

Автономія.

Завданням канадського робітничого класу є освободитися від визиску канадського капіталістичного класу, а також в злучі зі всіма чужосторонніми секціями міжнародної робітничої класи змагатися до повної перемоги над міжнародною капіталістичною класою.

У всіх країнах розвиток боротьби примує робітничу класу збирати свої сили для спільної акції проти своєї країневої пануючої класи або капіталістичного правительства. Вистарчат вказати на централізацію широкої влади в руках генеральної ради Бритійського Трейд-Юнітного Конгресу загалом і цією допомогою всім секціям робітників, а зокрема майнерам у їхній теперішній боротьбі. Порівняйте це з нашим рухом, де широко розповсюджені симпатії канадійських робітників до почтових робітників, до майнерів в Новій Шкотії і Алберті, численні протести проти вживання війська в індустріальних спорах, виявили тільки безсилість канадського трейд-юнітного руху що до підприємств якої небудь-акції, бо право до такої акції є в руках людей поза границями Канади.

Безсилість Трейд Конгресу.

Канадійський Трейд Конгрес є злучений з Інтернаціональною Федерацією Трейд-Юній. Ця федерація постановляє викликати інтернаціональний страйк на випадок війни. (Не будемо тут говорити про її ширість.) Трейд Конгрес у Венкувер постановив скликати спеціальний конгрес на випадок загрози війни. Але той самий Конгрес у всіх своїх заявах каже, що він не може прийняти ніякої акції, бо це право є в руках інтернаціональних юній а Конгрес є лише їхнім "підголоском". Трейд Конгрес

закликає злучені в ньому локалі вступати до Канадійської Партії Праці, значокі прекращено, що конституції багатьох інтернаціональних юній забронюють вживати їхні фонди на такі цілі.

Аргумент "інтернаціоналізму" а імперіалізм.

Дехто з наших так званих "інтернаціоналістів" виступає проти домагань канадійської автономії в інтернаціональних юній на тій основі, що буши-то це є назаднячий крок, що ґрунтується на вузькому "націоналізмі". Вони кажуть, що американський капітал має свої великі вклади в Канаді та що Канада є нерозривною частиною американської автономії. Тому ми повинні мати тільки один трейд-юнітний рух. В такій самій спосіб можна-б застосувати цей аргумент до Мексики, Полудневої Америки, а навіть до Європи, де в останніх кількох роках вкладає біліони американ-

ських доларів. З тих самих причин британські робітники теж не повинні-б підтримувати будівання окремого країневого трейд-юнітного руху в Індії, бо там вкладений британський капітал. А воно власне по причині поширення імперіалізму якраз потрібно дуже в інтересах великих частин робітничої класи, що попадають під п'яту того імперіалізму, організувати ті частини в країні секції, в опозиції до грабунку імперіалізму.

Національна (краєва) єдність, національна автономія або національний (краєвий) юніонізм як такі не є аномальними або заперечуваними у відношенню до інтернаціоналізму робітничої класи. Так званий "інтернаціоналізм" американських інтернаціональних трейд-юній не є інтернаціоналізмом, лише оцінює його по офіційному вистову, вузьким північно-американським континенталізмом.

(Кінець буде.)

ВІСТІ З БУКОВИНИ.

ПЕРЕД ВИБОРАМИ В РУМУНІИ.

При кінці травня відбувалися в Румунії парламентарні вибори, в яких більшість голосів отримала так звана народна партія генерала Авереску, сучасного прем'єра.

Воно й не диво. Нище наведені факти про те, як ці вибори перевалилися на Буковині та Бесарабії свідчать, що в такій спосіб кожна правляча партія все може отримати потрібну їй більшість.

ПЕРЕДВИБОРЧА СИТУАЦІЯ НА БУКОВИНИ.

Стало звісним, що провідник української народної партії Лукашевич заключає з міністром для Буковини Дорі Поповичем писану угоду, в якій то угоді українська інтелігенція зобов'язується уступити румунській владі в справі церковній і шкільній (ходить головне о неперенесення українських учителів в стару Румунію) зобов'язалася при виборах піддержувати кандидатури державної румунської партії ген. Авереску. Самого Лукашевича ставить аверіанська партія на свою сенатську лісту в черновецькому повіті. На парламентську лісту аверіанської партії в черновецькому повіті кандидує москвофіль Смеречанський.

ПЕРЕДВИБОРЧІ ВІЩА.

Дня 2. травня відбулося в Чернівцях зібрання прихильників української соціалістичної партії з цілою північною Буковини. Було також багато селян з Бесарабії. Селяне слухали з напруженням виводів бесідників і забирали голос в дискусії. По закритті зібрання присутні селяне не хотіли ніяк розходити-

ся, а провадили між собою політичні балачки. Критиковано передовсім хліборобську партію. Багато присутніх селян, що були в хліборобській партії, вступили до соціалістів.

Дня 11. травня відбулося в Чернівцях передвборче віче всієї соціал-демократичної партії, що на ньому виступав також український промовець. Коли інші бесідники виступали головне проти буржуазних румунських партій, то український бесідник дуже гостро виступив проти хліборобської партії.

ПЕРЕДВИБОРЧА СИТУАЦІЯ В БЕСАРАБІИ.

Передвборча агітація в Бесарабії завдяки становию облоги і жандармському режиму стала зовсім неможливою. Кандидатам опозиційних партій не дається жадної можливості зв'язатися з населенням. Місто Кішенев окружене жандармським кордоном. З міста не сміє ніхто вийти без позволення префекта поліції.

В одному з повітових містечок, в Сорочках, прибувшого на залізничну станцію кандидата хліборобської партії, учителя Барбасра з села Бривішів, жандарми витягнули з вагона і добили до крові. Потім проведено його пішком від села до села, а по дорозі передержувано в хлівах, а при допитах жандарми побивали його в нелюдський спосіб.

Між іншими арештовано також Дульбергера, одного з виділих членів національної партії в Романах і передавано його з одної жандармської стайни до другої. А коли віце-президент національної партії, Видраску, став в обороні арештованого, то жандарми почали його острілювати.

НА ПІДКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

СВЯТО ПЕРШОГО ТРАВНЯ.

Свято першого травня на Підкарпатській Україні відбулося цього року особливо величаво. На зібраннях, що їх скликала компартія, в Ужгороді, Мукачеві, Сваляві, Берегові і т. д. взяло участь багато робітничтві а селянства. Демонстрації пройшли під знаком протесту проти насильства чеської буржуазії над бідним населенням Підкарпатської України, проти чехізації краю, за єдність працюючих міста й села і єдність з революційним рухом в цілій Чехословаччині. Українським соціал-демократом не вдалося скликати ні одного зібрання. Чеська поліція на цей раз здержувалася від всяких провокаційних виступів, але все таки в кількох місцевостях на збори не дозволила, а присутніх розігнала.

КОРУПЦІЯ БЕЗ МІРИ.

Про корупцію чеського урядництва і про здирство сезан Підкарпатської України свідчить от хо-би такий факт. Селяне села Горонда оголосили ліщитися на продаж дубів. Зголосилося дві фірми: одна з них пропонувала 1,900,000 чеських корон, а друга 2 мільйони ч.к. Селяне рішили продати дуби тій фірмі, що давала більше, але жулан не затвердив постанови сільської ради і змусив селян продати громадське майно о 100,000 корон танше. Всякі ашеяшій селяни не придавалися до нічого, бо жулан дістав від фірми хабара.

НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧОМУ НАСЕЛЕННЮ ЗАХ. УКРАЇНИ.

Організація незаможних селян балаяновського району, полтавської округи, на першому травня зібрала голодуючому населенню Західної України 150 карб., червономіська організація — 300 карб. і кустарсоюз — 100 пудів жита.

ПРАПОР ДЛЯ ПОЛІТИЧНИХ ЕМІГРАНТІВ ІЗ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

В день 1. травня передав представник харківського окружного відділу Модру західно-українським політичним емігрантам в особі його правління клубом червоний прапор з написом: "Хай живе злиття всіх західно-українських земель в одну Українську Радреспубліку".

"СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЕВИ."

Письменники Д. Загул і В. Я. рошенко працюють над сценарієм за старовинною українською поемою 12. віку "Слово о полку Ігореві". Ініціатива належить Д. Загулу, що вже довгий час працює над "Словом" і раніш переказав на українську мову.

В. ВОРУСЬКИЙ.

ЗАПІЛЛЯ.

(Продовження.)

— Тут є дуже важна справа, — почав капітан. — Між нашими жовнірами 38-го полку зловлено двох більшовицьких шпигів. Отже що справу допущається розібрати вам. Сподіюється, ви скоро з нею справились.

Поручник не говорив нічого, тільки в очима важке діло й капітана.

— Слухаю, пане капітан.

Два рази водили Василька з Дмитром на допит і обидва рази вони не відповідали ні на одне запитання.

Зараз вже третій раз у камері слідчого був Дмитро.

— Пан не буде бачити сонця, природи, неба, панові черевички буде носити якийсь Жид, а панову панівку буде цілувати якийсь пан!

— Добить! — по українськи заговорив Дмитро. — Я вам не скажу ні слова!

— Пан може дістати волю, тільки нехай пан скаже мені, що пан партійний, і де міститься комітет вашої партії.

— Нехай пан скаже адреси тих людей, що у Львові вам передавали папери!

— Нехай пан скаже, і завтра буде на волі!

— Я сказав, — твердо відповів Дмитро.

— А, ходело, ти ще будеш... змінив тон пан Кучинський вихопив револьвера.

— Говори! — зашипів він і приставив люфу від револьвера до Дмитрового чола.

— Ну, от пан знає, що пана чекає, — вимовляв він. — Через день, через два, пан буде гнити в землі!

— Пан не ска-а-жу ні-чо-го, — відрубав він.

— Та я тобі зараз кулю межі очі пуцую.

— Скажеш? — Мовчанка.

— Рука з револьвером розмахнула.

— Н-н-н, — гукнув розлючений поручник і сильно вдарила Дмитра по голові.

Почулось коротке "ой" і Дмитро спочатку нахилився на бік, а опісля зсунувся на підлогу.

Ротом пішла піна, судорожно затряслися руки й ноги. Пан Кучинський нагнувся над ним.

— Pasa krew bolszewienka. — прошипів він і топнув ногою в обличчя.

— Wstawaj!

Але Дмитро не вставав, його винесли.

— Ваш товариш передав мені все, що ви тільки робили. Він передав мені про місце знаходження вашого партійного комітету на Холмщині, він передав мені також адреси тих молодих людей, що ви з ними розмовляли на стації у Львові. Він передав мені відомости про перемишльську організацію.

Отже мені треба ще тільки, — щоб ви ствердили все те, що я зараз сказав і ви обидва будете на волі.

— Ну?

— Ви брешете, я вам не скажу нічого. А коли скажу щось, то тільки те, знайте, що скоро приїде той час, коли українські робітники й селяне стануть одностайно і передуб'ять вас всіх, як...

— Миле, — гукнув слідчий.

— Ви не думайте, що стріляючи нас, ви здержите революційну стихію українського селянства й робітництва. Ні, це вам не властєсть.

— Там, біля Дніпра вже кудатось та броня, яка скоро навалиться на вас і розчавить, як...

— Proszę siadać — запросив слідчий.

— Василько сів.

— Ваш товариш передав мені все, що ви тільки робили. Він передав мені про місце знаходження вашого партійного комітету на Холмщині, він передав мені також адреси тих молодих людей, що ви з ними розмовляли на стації у Львові. Він передав мені відомости про перемишльську організацію.

Отже мені треба ще тільки, — щоб ви ствердили все те, що я зараз сказав і ви обидва будете на волі.

— Ну?

— Ви думаєте, що... — хотів говорити далі, але револьвер тяжко вдарило його в груди і голос обірвався.

Завершав дзвінок.

— Виведіть, — дав наказ пан Кучинський і коли Василька вивели, зложив папери і сказав: — Dosyć!

Камера, до якої пхнули Василька, була мала й темна. Вікно було замуровано і тільки через невелику дірку, завбільшки, як одна шибка з вікна, проходив світ.

— Десь то Дмитро, — подумав він, — десь то він зараз? В кутку щось заворушилось. Василько придвинувся.

— Води, — почувся тихий стогін.

— Десь то Дмитро, — подумав він, — десь то він зараз? В кутку щось заворушилось. Василько придвинувся.

— Води, — почувся тихий стогін.

— Десь то Дмитро, — подумав він, — десь то він зараз? В кутку щось заворушилось. Василько придвинувся.

— Води, — почувся тихий стогін.

— Десь то Дмитро, — подумав він, — десь то він зараз? В кутку щось заворушилось. Василько придвинувся.

— Води, — почувся тихий стогін.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ".

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes names like М. Яворський, М. Шумовський, В. Скорода, etc.

Дорогі Товариші! Посилаю Вам від імені відділу Р.З.Т. в Нордгет, Алта. \$43.50, з того \$4.50 на передплату "Робітничі" і \$6.50 на пресовий фонд, \$17.00 на передплату "У.Р.В.", що прибрано на лістку ч. 961 і \$15.50 на пресовий фонд "У.Р.В." на лістку ч. 367.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes names like Г. Прутака, М. Шумовський, В. Скорода, etc.

Наші товариші і товаришки вибрали Товаришів Комітет і працювали для робітничої преси як тільки могли. Умовини праці заради праці, бо майже робити не більше як три дні в тиждень. Хоч тяжко, то все-ж таки вдалося нам придати кількадесят доларів для нашої дорогої преси.

Хай же робітничо-фермерська преса! З товаришів Комітет, Т. С. Штемо, І. Буцько.

Товариші! Посилаю Вам поштовий переказ на суму \$16.20, з того \$2.85 на пресовий фонд "Робітничі" (збірка на лістку), \$2.00 на передплату "Ф. Ж." і \$1.00 на передплату "У.Р.В.", яких т. Павло Томин прибрив на лістку ч. 366 і \$10.35 на пресовий фонд "У.Р.В.", що впадуло на цю шпальту представлення.

На закінчення слід згадати, що Товаришів Комітет в Медисін Гет не роззайняв і саме тепер почав працювати в напрямку колектування заделіг і нових передплат. З товаришів Комітет, С. Юричук.

Товаришу Редактор! Посилаю Вам \$4.00 на відновлення передплати на "У.Р.В." (\$2.00 від себе і \$2.00 від другого товариша) і \$2.50 на пресовий фонд, що я зібрав на лістку ч. 365.

На прес. фонд "У.Р.В." жертвували: І. Гирський \$1.00, Г. Павла \$1.00, І. Миньок \$0.50. Разом \$2.50. З товаришів Комітет, І. Гирський.

КУТОК РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА.

"СТЕДИ ДЖАБ".

Монтреал, Кве.

"Стеди джаб", це "аргумент", якого живає нині багато робітників, щоб уникнути від організації. Ось переказує робітник, щоб вступити до Робітничого Запомогового Товариства, вказує користі, які приносять ця організація членству, говоривши про причини, чому зараз він повинен до такої організації належати, а він тоді крутиться на всі боки, щоб нічим оправдати свою байдужість до організації. Наводить тоби такі "факти", що аж смішно слухати їх.

"Я — каже — маю стеди джаб, працюю вже кілька літ на одному місці, і коли мені щось станеться, то компанія винагородить". Що цей "аргумент" нічо більше як самообман, це знає той, хто ним послуговується, та все-ж таки варто й над ним дещо застановитись. "Монтреал Стар", з дня 27. травня, подає новинку, яка освітлює цей "аргумент" ще й з другої сторони.

"Стеди джаб" через 20 літ, а описує, на відміну. Та це якому не кінець. Куди-ж поїдеється робітник, від якого відібрати здоларок? Хто захоче дати йому знання, коли той, в кого оставили свої мозоли літа, вигинає його за браним, здоровим люди. Як він виглядає на будуче? І такі питання насуваються в голові нещасного робітника, опустивши його чині різнісі і тіснісі. Виходу він не бачить. Бачить тільки муки в терпінні на старі літа. Ріше, щоб ті муки покінчити. Хапає якорі заржавленої ножа, й перетягує нині горлячку. Та смерть все ще не спішить. Він встругає пальці обох рук в роздате горло й роздирає його.

Життя робітника закінчилося, оскільки тільки наука для тих, що оспівали життя. Та чи скористають вони з такої болячої життєвої лещі?

"Офіційна" причина смерті.

Справу розбирає суд. (На те-ж він й суд, щоб розібрав.) Радить, радить, а в кінці приходить до заключення, що причиною смерті Йосифа Маркота було божевільство!

Так, так, божевільство! Це й ми знаємо, що так. Але що причиною того божевільства? Убийник цього робітника дає ходити собі, їсть, п'є, розкошує, збиває нові зиски, а робітника дає божевільного, кінчає самобійством.

Це повинні занісити собі, та ще й грубими брехнями, всі ті, що мають "стеди джаб".

Одинокою забезпеченою для робітників, це їхні робітничі зарплати товариства.

"КОМПЕНЗАЦІЯ".

"Я належу до "компензацій", пошто мені ще й Робітничого Запомогового Товариства?" — говорять такою дещо робітниками. Хоч не раз й не два цей самий "компензацій" вивів їх в поле, але це скоро забувається.

Цей самий "Монтреал Стар" говорить дещо й про "компензацій".

В числі з дня 20. травня, подає вістку про те, що місцевий суд Вейр відкинув оскарження робітника Лу-

ПОКЛИК ДО РОБІТНИКІВ В ТІММІНС, ОНТ.

Тіммінс, Онт.

Товариші Робітників! Вже надійшов найкращий час, щоби ми звернули увагу на Робітничо-Запомогове Товариство, а зокрема на матеріальну поміч, яку дає згадане товариство своїм членам.

Ми, робітники в Тіммінсі, знаходимося в найбільшій нужді, пошто, що ми працюємо в підземеллі, де час від часу наражаємося на небезпеку. Ніхто не знає, що може з ним — завтра станеться. Згадаючи в підземеллі, кожний з нас думає про свій нудний зарплаток, а в дійсності не знає, чи вийде звідтам سالم, чи може вивезуть його пошкоджено. А до того також чиняться майнерів дуже легко всілякі недуги: судоги, рематизм і т. п.

Я нікому не бажаю ніякого нещастя, але, на жаль, воно такі є, мимого, чи хтось небаже або ні.

Отже забезпечимо себе на всякий такий випадок, не кажим, що "я ще маю час, я запізнаю", бо лихо не спить а все воно висить над бідним робітником. І щойно тоді, коли воно впаде на котрого буть з робітників, тоді він починає нарікати сам на себе, чому він не вступив до допомогового товариства, бо був-би дотав поміч, як це дотаво вважав багато робітників в Тіммінсі. За примір я подаю хоч-би себе.

Від часу, коли я вступив до Р.З.Т., проминуло три роки. За той час я був дві рази хорий і я одержав \$90.00 запоміч. Отже яку велику поміч дає Р.З.Т. своїм членам. Щоби зложити таку суму грошей до каси, вкладаючи по одному доларові місячно то треба на це сум і пів років часу. А за той час може статися багато випадків.

Від себе складаю Робітничому Запомоговому Товариству шпурю подяку за його велику роботу, а нас, товариші робітники в Тіммінсі визнаючи вступити до місцевого відділу Р.З.Т., покличемо не пізно. Забезпечуйте себе на будуче, а будете певні, що за цим не покажете.

Майнер В-а.

на місяці така варто-би пробувати писати до стінгазети. Травнева кампанія в користь нашої преси в повній русі і вислід ще не відомий.

КОНЦЕРТ Т-КМ ПОПОВИЧ.

Ексонвіл, Онт.

День 23. травня ц. р. українське робітничество нашої місцевости буде пам'ятати дого, дого, бо такого дня, такого веселого настрою ще не було тут. На запрошення українських робітничих організацій місцевого Онтарио, т-ка Попович відвідала Тіммінс, Шумейкер, Сант-Поркхайн і Ексонвіл. Ну, про ті місцевости хай пишуть тамонні товариші, а я берусь таки до місцевости Ексонвіл. Що я бачив, що те пишу до "У.Р.В." та ділюсь своїми враженнями з читачами по цілій Канаді.

Вже в 8 год. вечером місський "Нортен Стар Театр" був заповнений. Зійшлися робітники та робітничі різні національностей: Українці, Англії, Росіяне, Євреї, Італійці, Болгарини, Сербії, Французи, Еспанці. Кожному хотілося побачити та почути милозвучні мелодії, а згадати треба, що т-ка Попович співала в кількох мовах: як в українській, англійській, російській та італійській. Перед самим концертом виштов тов. Гнатюк та пояснив значіння концерту. Концерт почався в год 8.45. На вступі місський хор відділу ТУРФДім під проводом т. Миронюка відіграв "Інтернаціонал". Відтак виступили Попович. Тільки щойно виступила товаришка, публіка привітала її оплесками. Нараз оплески затихли, затихло все. Перша пісня товаришки була "Цвітка дрібная, молава невякуча". Прекрасна пісня, прекрасний голос. Світалися пісні — оплески не пускають товаришки зі сцени; знову пісня, знову оплески. І так скорі проминув вечір, немов-би й не було його.

Я увірив, що цей вечір т-ки Поповича дотав нам охоти до дальшої праці на нашій організації нині, то що від нас, котрі закінчили в лісі місцевого Онтарио. Тобі, дотаво товаришко, за те, що нас не оминув, а відвідала та привітала нас такою любимою піснею, бажаємо гарних успіхів в корисній для робітничого загалу праці. І бо Твій акорд спів, робітничо чужий нам національностей, висказується ширше, що такою прекрасною співу в цій місцевості воно ще не чуло.

Різночасно належить ширше призначити т. Гнатюков, що також до цього концерту немало дозволів старань, а з тим збагатив виступ нашого хору. Згадайте треба і т. Миронюка, що прихвату до нас як учителя і також за так короткий час взявся ширше до праці та належно підготував наш хор, який в тому концерті відіграв кілька гарних пісень. Ну, словом, за цей концерт всім учасникам на сцені ширше признання, бо такого концерту в цій місцевості ще не було, а має бажання, щоб в недалекому майбутньому його повторити.

В. К.

ТОВАРИСЬКА ВЕЧІРКА.

Форт Франсес, Онт.

В неділю, 16. травня, відділ Секції Молоді устроїв в Укр. Роб. Домі, товариську вечірку з нагоди прибуття до нашої місцевости т. А. Бельського.

Вечірку відкрив тов. Н. Сабчук короткою промовою, а відтак поклався до слова промовців від всіх українських організацій, що існують при Укр. Роб. Домі. Промовляв т-ка Явдоху Кравчук та т. С. Бельський, І. Зуб, Ю. Моностирський, П. Савченко і М. Галайчик. При гніч промовляв т. Бельський, який вів милозвучні організоване робітничо-заключення до спільної праці для добра організації й робітничо-класи взагалі.

Кожний з промовців, відкрив т. Бельського, складав шпурю подяку всім товаришам учасникам, що провадили ділошу школу в Форт Франсес до того часу.

Товариші у нас з охотою беруться до праці разом зі своїм учителем й докладно старань для збагачення й внутрішнього зміцнення наших організацій та ділошу школи. Ми віримо, що організація й світня праці від тепер піде у нас краще, бо де дружелюб і солідарність, там є охота працювати й "до" них думати те, які до того часу не стояли ще в організації. Тож я бажаю напому учителеві й всім товаришам й товаришам, як старим, так і молоді, доброго успіху в їх праці. Робкор.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІ.

М. М.—ніч, Торрад, Онт. — Такий франкознавець, як Ів. Такаченко, за яким ми подали життєпис Іван Франка, пише, що Іван Франко народився 16. серпня 1856 року, а Вернівола в перемові до збірки "Зівале Листів" пише, що Франко народився 15. серпня. Котра з цих дат правильна, твердити не беремося та й нема потреби, бо тут розсудиться тільки о один день.

ПОШКУЮ Томка Константина з міста Пружани, Гродненської губернії, який перебуває у Венкувері, Б.-К. Прошу його, або того, хто його знає написати до мене. Я тільки приїду в старого краї й пошукую його у вашій справі. Прошу писати на адресу:

Pavlo Kornjuk, 485 Trent Ave., East Kildonan, Winnipeg, Man.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

З РОБІТНИЧОГО РУХУ В ОШАВІ, ОНТ.

Відаї К.П.К.

Хоч з нещодо деякі товариші виходили на роботу, то все-ж такі робота в відділі не припинялася. Товариші стараться вську справу обробляти так, щоб її можна було виконати якнайкраще й корисно для робітничої каси.

Відаї ТУРФДім.

Відаї ТУРФДім хоч членством не багатий, як відділи в інших місцевостях, зате члени добрі й коли-б менше фінансові клопоти, то цей відділ міг-би зробити гарну освітню роботу між українськими робітниками цієї місцевости.

Довг на Укр. Роб. Домі дещо приписує роботу, але він з кожним днем зменшується і таж приїде час, що нам розвільється руки й ми зможемо всю свою силу звернути на просвітну працю. Тільки більше витревалості, товариші!

Добре було-б, щоб всі товариші, що є членами відділу К.П.К., вислались й до відділу ТУРФДім. Це вони повинні зробити.

Відаї Жінської ТУРФДім.

Цей відділ дає значну фінансову

Відаї Р-З.Т.

Відаї Робітничого Запомогового Товариства поступено зростає і є надія, що в короткі часи він згуртує коло себе все думаче робітничої цієї місцевости. Найкращою агітацією є сама допомога хорим, яких останніми часами в нас було кілька.

Стінга газета.

Видється в Укр. Роб. Домі й стінга газета. Виходить вона що два тижні та поки що не багато товаришів а ще менше товаришок беруть в ній участь. Не то, що не можуть, а просто так не пробують і за це то я вже не похваляю.

Робкор приє коло стінгової газети що й до "У.Р.В." не має часу написати — а це вже не добре. Ну, але чим ретельно йому допоможу та приверну

ПІКНІК ВІДДІЛУ ТУРФДІМ!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ДІМ У ВІННІПЕГУ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, 6. ЧЕРВНЯ 1926 РОКУ НА МЕКДУГЕЛ ФАРМІ, ІСТ КИЛДОНАН ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

Місце пікніку те саме, що й минулого року. На пікніку будуть смачні перекуски, холодні напитки, різні спортивні гри і танці і т. ин. На пікніку буде грати оркестра під проводом тов. Н. Гоцулака.

МІСЦЕ НА ПІКНІК ЧУДОВЕ.

ЯК ІХАТИ: Беріть стріткуар "Килдонан" і їдьте нею аж до кінця. Там треба перестати на "Сейнт Пол" кару (що коштує три центи) і їдьте нею аж до Fortier Ave. Вся їзда коштує 8 центів. На місці вас стринуть представники комітету.

ІДЬТЕ САМИ І КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОІХ ЗНАЙОМИХ. В РАЗІ НЕПОГОДИ ПІКНІК ВІДБУДЕТЬСЯ В СЛІДУЮЧУ НЕДІЛЮ.

ВИСЛІД РОЗГРАВКИ.

Нинішнє подямо ті номери, що виграли різні ризи на розгравці в середу вечером, 26. травня, а по які то різні властелі цих номерів ще не оголошилися.

Просимо оголошуватися по ці річці кожного вечера до офісу Українського Робітничого Дому в Вінніпегу не пізніше як до 15. червня 1926. 116, 120, 150, 155, 179, 196, 200, 207, 253, 273, 290, 291, 314, 319, 320, 352, 353, 366, 381, 383, 385, 401, 440, 454, 509, 606, 638, 681, 719, 720, 729, 750, 757, 761, 787, 869, 871, 873, 903, 909, 955, 969, 977, 980, 1000, 1013, 1050, 1073, 1079, 1096, 1109, 1116, 1130, 1151, 1154, 1310, 1330, 1331, 1374, 1413, 1421, 1435, 1446, 1458, 1474, 1489, 1490, 1524, 1531, 1547, 1578, 1584, 1590, 1606, 1646, 1657, 1679, 1699, 1716, 1729, 1841, 1882, 1893, 1941, 1972, 1976, 1987.

Кожний класово свідомий робітник повинен передплачувати і читати робітничу газету

The WORKER

Офіційний орган Комуністичної Партії Канади. Передплата на рік виносить \$2.00, на піврік \$1.00. Зашліть передплату таки ще нині!

Адреса: THE WORKER, Room 301, Tyrrell Bldg., 95 King St., East, Toronto, Ont.

ВАЖНЕ ДЛЯ ДРАМАТИЧНИХ ГУРТКІВ.

Маємо на руках кількадесят примірників чудової, історичної штуки, з часів панування польської шляхти на Україні та боротьби поневодених українських мас проти тих же польських панів та й українських підпанків, що за миску єврейних зрадливих український народ й віддавали його на поталу дикого панства. Ця штука називається:

"САВА ЧАЛІЙ"

Цю трагедію в 5-ти діях написав славний український драматург Ів. Тобілевич (Карапенко Карий). Її перероблено й доповнено на Україні й зараз в нас знаходиться тільки ограничене число її. Спешіть з замовленням. Ціна одного примірника лише 35 центів. Замовлення посилайте на адресу: ПРОВОСМ, Box 3085 Toronto, 2 Ont.

УЧИТЕЛЬКА МУЗИКИ Марія Кекішніна дає лекції три на тиждень, та учить теорії музики. Просить згодуватися на адресу: 751 Burrows Ave., Телефон: J. 5006.

СПІЛЬНИЙ МІТІНГ МОЛОДІ

Повіdomляється всіх членів обох під-відділів Секції Молоді в Вінніпегу, що в неділю, 6. червня в год. 11. перед пол. відбудеться збори, на котрих будуть обговорюватися важні справи. Всі члени і членкині повинні обовязково бути присутніми на цих зборах. Нових членів і членкині радо вітаємо. Всі члени і членкині повинні принести з собою лісти на фонд "Робітничі". Заряд.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Р.З.Т. В ВІННІПЕГУ.

Подається до відома всім членам Відділу Робітничого Запомогового Товариства в Вінніпегу, що місячні збори відбудуться в неділю, 6-го червня ц. р. в годині 8.30 вечером в салі Укр. Робітничого Дому.

А що на програмі нарад зборів є важні справи до вирішення, тому проситься всіх членів і членкині прийти на ці збори на означений час. Робітників і робітниць, що бажають стати членами Р.З.Т., радо вітаємо. Секретар-скарбник буде приймати членські місячні вклади від години 8-ої вечером. Заряд.

УВАГА РОБІТНИЦІ І РОБІТНИКИ МІСТА ВЕНКУВЕР!

Цим подається до відома всім Венкуверським робітницям і робітникам, що відділ ТУРФДім в Венкувер устроюють в неділю, 13. червня ц. р. ВЕЛИКИЙ ПІКНІК.

Програма пікніку досить багата й різноманітна, як спорт, музика, спів і т. п. Пікнік відбудеться коло ГЕ-СТІНГС ПАРКУ, на тому самому місці що й минулого року. Як іхати: відїйте в стріткуар на вулиці Гестінгс номер 13, а висідайте коло Гестінгс парку і відїйте їдти в парку, а там стринете людей, котрі вам вкажуть місце пікніку. Приходить численню на цей пікнік, де забавитесь в гурті ваших знайомих і приятелів. Літо є дуже коротке, тому використайте його для свого здоров'я. Пікніковий Комітет.

Не забувайте про пресовий фонд української робітничої преси в Канаді!

ЗМАГАННЯ БОРЦІВ НА ПІКНІКУ! В неділю, дня 6-го червня відбудеться великий пікнік старанням Відділу ТУРФДім. Пікнік відбудеться на Мек-Дугал фармі (на старім місці). В програму ріжних несподіванок входить запасна боротьба (встрівалі) між зівисним українським борцем і чемпіоном середньої ваги на Канаду Михайлом Біліньським, який важить 160 фунтів, а спритним і живим борцем Віктором Юзефовичем, що важить 165 фунтів. Перший з них імпонує своєю вправою і ріжними хитцями, другий своїм способом боротьби ногами. Хто бачив їх змагання минулої неділі, то певно приїде побачити й цим разом. Цим разом боротьба обмежується до години часу. Приходить всі!

